

Stríðið var hart mótstøðan stór — ikki góvust vit

Aftur eitt fólkatingsval í úrtíð.

Til tey 2 seinastu fólkatingsvalini mannaði Føroya Javnaðarflokkur átta mannafer, og fingur vit góðan fong; hesa ferð verður tað tiggjumannafar, sum í dag kemur inn á hvønn fjørð og hvørja vík í landi okkara, og ynskir manningin at geva hvørjum heimi av færingi okkara. Ein færingur savnað saman í meira enn 50 ár — savnaður saman av monnum og kvinnum, sum hava lagt alla orku og megi í at gera færingin ríkan og góðan fyri fólk okkara. Og at hetta eydnast, ber gerandislív okkara í dag prógv um.

Flokkur okkara sá dagsins ljós í einum landi við ongum sosialum ábótum, so at siga ongum útbúgvingarmøguleikum, fáum arbeiðsmøguleikum, sambandið millum bygdir var sjóvegis ella til gongu, bert fyri at taka nøkur dømi. Alt hetta setti Javnaðarflokkurin sær fyri at broyta. Ofta var stríðið hart, tí mótstøðan var stór, men vit góvust ikki. Vit eru jú flokkurin, sum altíð hevur havt og hevur í huga, at mál eru ikki bert pappír, men afturfyri hvørt mál eru menniskju og sostatt eru øll mál týðningarmikil, tað verð seg stór ella smá.

Og í dag hava vit eitt vælutbyggt samfelag. Vælutbyggt á so at siga øllum økjum, sosialt, vinnuliga,

tjóðskaparliga og mentunarliga.

Men tíðin stendur ikki í stað, tvørturímóti, alt broytist við rúðandi ferð. Hesar broytingar koma so við og við innan alt samfelagsmynstrið. Tær raka eitt hjólið nú og annað tá. Hetta hava vit longu upplivað, serliga hvat viðvíkur størsta hjólinum: fiskivinnuni. Hjá hesi vinnu sær út at gerast trengri og trengri, so enn fleiri nýggjar leiðir verða at finna og ganga.

Vit liva í eini tíð, har ongín kann steigja seg inni og hava nóg mikið í sær sjálvum. Allur heimurin kemur hvørjum øðrum við sum ongantíð fyrr, og tí hava viðgiskiftini við aðrar tjóðir ovurhonds stóran týðning. Vit eru fáment og er tað ógjørlegt hjá okkum at hava sendimenn í øllum londum.

Kanska kundi hetta verið hjálpt við einum slíkum stovni í Keypmannahavn, men hann vildi neyvan rokkið langt. Harafturímóti vilja um boð okkara í fólkatinginum vera á staðnum, har tingingarnar fara fram og avgerðirnar verða tiknar og eisini lættari kunnu teir koma í samband við sendimenn aðrastaðni frá. Eitt hevur eisini nógvað at siga, at fólk hiðani eru við til samráðingarnar. Eisini megu vit ikki gleyma at vit, ið eru uttan fyri EF, velja umboð til eitt land, ið er innanfyri.

Av øllum hesum sæst, at tað hevur stóran týðning, hvørji umboð vit fáa á danating. Tað megu vera umboð, sum kunnu tala Føroya sök, tala soleiðis, at danir lurta og handla.

Her hevur flokkur okkara verið heppin við teimum monnum vit hava havt og hava. Altíð eldhugaðir fyri málum okkara, altíð til reiðar við góðum frageiðingum og upplýsingum til donsku fólkatingslimirnar, og altíð í neyðum samarbeiði og samstarvi við flokk okkara her á landi.

Ongantíð sum í dag hava størri krøv verið sett til okkara egna fólkatingsumboð, ongantíð sum í dag hevur samstarvið við onnur lond haft so stóran týðning, nettupp tí vit eru eitt fáment fólk.

Jona Henriksen

18 ára valrættur — ein sjálvfyllgja

Tá mær varð settur hesin spurningur, hvørja stóðu eg hevði til 18 ára valrætt, var svarið sjálvandi eitt ja.

Ein tjóð við ungum veljarum, veljarum, sum hava rætt at gera skyldur sínar, rætt at taka lut í samfelagsligum viðurskiftum, tað er ein sterk tjóð.

Min vón er, at tey ungu, sum nú til hetta valið fáa henda møguleika, veruliga fara at brúka henda rætt og samstundis skyldu sína.

Eg eri í veruleikanum

av tí áskoðan, at tað skuldi verið vaskýlda, tí tað visur seg oftani aftaná hvørt val, at størsti flokkur sat heima — gjørdi ikki skyldu sína.

Ungi veljari, ver tú ikki limur av hesum bólk.

Um tey ungu veruliga ynskja at fá avirkan, ynskja at vera við at forma samfelag okkara, so skulu tit gera skyldu tykkara.

Og eg eri sannførdur um tað, at hetta valið fer at visa, at tann føroyski

ungdómurin er búgvinn til støðutakan í dagsins avgerandi avbjóðing. Rættin til at forma samfelagið og skyldurnar sum fylgja við valrætti.

Tann føroyski ungdomurin er ein sunnur ungdomur, sum sjálfur skal hava møguleikan at forma lagnu sína.

Forma framtíðina hjá landið okkara.

Tí eitt avgjort ja til 18 ára valrætt.

Sverre Midjord

Bygdarfólk — TVØRÁFÓLK!

Við hesari yvirskrift hevur Páll Vang, fólkatingsvalevni hjá fólkaflokkinum, eina grein í Dagblaðnum 17. oktober 1979. Sjálfur hevði eg ikki ætlað at nerta við býarpolitikk, men tað at Páll og harvið fólkaflokkurin vil hava, at fólkatingsvalið skal vera ein vurduring, ein meting av arbeiði minum í býráðnum. Til hetta fari eg at siga, at eg eri ikki bangin fyri einari slíkari meting, eini slíkari avbjóðing.

Páll Vang sigur: — Eitt skeiði er runnið, hvørja meting hevur veljarin í dag av arbeiðinum hjá flokkinum í fólkatinginum og í lögtinginum og í býráðnum.

Onkur vil kanska halda, at hetta kann ikki blandast, tí økini eru so ymisk.

Men, heldur Páll fram: — Sosialistiskur politikkur, er sosialistiskur politikkur, uttan mun til hvar hann verður førður. Og rætt er hetta, tætur.

Tann politikkur, sum førður hevur verið og framhaldandi vil bliva førður so leingi eg havi meirlutað, hevur ført við

sær framburð og trivnað. Hann hevur ført við sær, at býur okkara í dag hevur eitt gott stöði til framhaldandi útbyggingan.

Tann vinnuliga útbyggingin er komin langt áleiðis, og fyrsta dagin verður flakavirkið, sum er grundstuðulin undir trivnaði okkara útbygt.

Á tí ítróttarliga, sum altíð hevur havt og framvegis vil hava min stóra áhuga og á tí mentunarliga, er nú byrjað.

Ítróttarhøllin og skúlin í Trongisvági er byrjað.

Ein orsök til, at tað hevur tikið so langa tíð, er hon, at tey vinnuliga

tiltøkini eru sett fremst, men nú kunnu vit halda fram.

Hetta veitst tú, Páll — hetta veit bygdarfólk okkara.

Eg havi mangar ferðir fingið at vita frá minum bygdarfólki, at tey vilja velja meg, og við tað, at tú Páll, beinleiðis vil hava at fólkatingsvalið skal vera ein meting til tað komandi býráðsvalið, sum vera skal um eitt ár.

Um bygdarfólk okkara eru nøgd við minna leiðslu í býráðnum? Hetta er ein spurningur, sum Páll Vang setur fram til iðugvarnar í Tvøroyrar kommunu.

Eg fari at lata hetta ganga víðari og fari at biðja tvørafólk við valið tann 23. oktober, visa mær — við persónliga at atkvøða — um tit eru nøgd ella misnøgd við stýring minni av Tvøroyri.

Tað er rætt, sum Páll Vang sigur — eitt ár er til kommunuvalið, og úrslitið av valinum 23. oktober verður avgerandi fyri framhaldandi býráðsarbeiði minum.

Sverri Midjord

Sambandsflokkurin setur menniskju í bás eftir virði

Viðmerking til oddagrein í Dimmalætting 18. okt.:

Oddagreinin í Dimmalætting hósdagin 18. okt. víðger fólkatingsvalið og úrslitið av tí, og har verður sagt, at eitt er heilt greitt, og tað er, at javnaðarf. missir sín mann, tí Føroya javnfl. hevur sett saman valevnislistan uttan nakran veruliga toppmenn.

Nú havi eg fylgt eitt sindur við í politikki, og tað sum eg havi lagt merki til, er tað at javnaðarf. hevur skyldu í síni stevnu, at øll

menniskju hava sama virði, og tí kann eg ikki hugsa mær annað enn, at øll 10 valevni javnaðarfloksins eru toppmenn.

Mær tykir, at henda oddagreinin avdúkar ein óhugnaligan veruleika við sambandsflokkinum, sum verður framborin nú upp undir fólkatingsvalið, tann veruleika at í sambandsvalevni verða sett í bás eftir virði, og tað er bara eitt valevni, sum kann roknaast millum »topp-

menn«, øll hini eru bara ifylla.

Eg havi sum sambandsmaður ikki verið sørt forargaður ta seinastu tíðina yvir tann mátan, sum Dimmalætting hevur nýtt til at innføra »persónsdyrkan« av einum persóni í sambandsflokkinum, men hetta kann eg ikki gódtaka longur; tí vendi eg sambandsflokkinum bakið og velji javnaðarflokkin hesa ferð.

Fiskimaður